μα εἰς δοχεῖον, πλῆρες ὕδατος, κατὰ ζεύγη. Τὰ θήλεα, μὲ τὴν κεφαλὴν ἄρρενος, συμπεριφερόμενα, ὡς ἄρρενα, ἐρωτοτροποῦσι τὰ ἐκ φύσεως θήλεα. Τὰ σχόλια ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ Βιεννέζου Καθηγητοῦ Χάνς Πρσίμπραμ καὶ τοῦ μαθητοῦ του Βάτερ Φίγκερ περισσεύουν. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως πρὸς στιγμὴν, ὅτι ἐκεῖνο, ποῦ κατωρθώθη εἰς ζῶσας ὑπάρξεις κατωτέρου εἴδους, ἐπιτυγχάνεται καὶ εἰς πλάσματα, εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον.... Ἀλλ' ὄχι! Ἄς μὴν ἀντιμετωπίσωμεν ἓν τοιοῦτον ἐνδεχόμενον. Τὸ ὄνειρον θὰ ἠμποροῦσε νὰ μεταβληθῇ τότε εἰς ἐφιάλτην.

ΔΙΔΟΘΗ ΛΕΛΕΔΑΚΗ

ΘΑΡΡΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἐκ τῆς ἱστορίας τόσων αἰώνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ δύο χρονολογίαι εἶναι τὰ μάλα ἐγκεχαραγμέναι ἐν τῇ ψυχῇ παντὸς Ἕλληνος, ἡ 29 Μαΐου 1453 καὶ ἡ 1 Νοεμβρίου 1920: εἶναι ἡμέραι πτώσεως.

Ἐνῷ κατὰ τὴν μοιραίαν ἐκείνην Τρίτην ἐστέναζε καθημαγμένος ὁ Βόσπορος, ἐκυριεύετο ἐξηντλημένη ἡ Πόλις, ἔπιπτε παλαίων ὁ Βασιλεύς, κατὰ τὴν μοιραίαν Ἐκείνην Κυριακὴν ἐώρταζον αἱ Ἀθῆναι, ἔφευγεν ὁ εἰς ἐκεῖνος, ἐπανήρχετο κραταιὸς ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐνεκροῦτο τὸ ἔθνος. Ἐώρταζον αἱ Ἀθῆναι τὴν νίκην τῆς πρώτης Νοεμβρίου, διὰ νὰ πενθοῦν τὸν θάνατον τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Θράκης μετὰ δύο ἔτη. Ἦτο μοιραῖον ὁ Βασιλεύς, ὅστις ἀνετράφη μὲ ὄνειρα ν' ἀναστήσῃ «τὸν Μαρμαρωμένο Βασιλιά», νὰ γείνῃ καταστροφεὺς τῆς Ἑλλάδος. Ἐντὸς δύο ἐτῶν εἶδεν ἡ Ἑλλὰς καταρρέουσαν τὴν δόξαν τοῦ παρελθόντος, εἶδεν ἡ Κρήτη ἐρημούμενα καὶ ἁρπαζόμενα τὰ χωριά, ἀποτεφρουμένας τὰς οἰκίας, καὶ ποδοπατουμένην τὴν ἐλευθερίαν. Οἱ ἥρωες, οἵτινες ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὴν σημαίαν εἰς τὴν Ἤπειρον, εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Θράκην καὶ εἰς τὴν Ἰωνίαν ἦσαν μακρὰν τοῦ Στρατοῦ, τὸ δὲ πῦρ τοῦ πάθους εἰς ἀνδραγαθήματα φοβεροῦ μεγαλείου ἦτο ἐσβεσμένον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν μαχητῶν. Καὶ μόνον, ὅταν εἶδον τὴν Ἰωνίαν καὶ τὴν Θράκην ἀποσπωμένας τῆς μητρός, ὅταν ἰσχνά, κοιλόφθαλμα καὶ εἰδωλοφανῆ ὄντα ἐπλανῶντο τῇδε κακεῖσε ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων μερῶν, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὀδύνης, μετὰ πόθου ἐτράπη τὸ βλέμμα αὐτῶν πρὸς Ἐκεῖνον, τότε μόνον ἀνεπόλησαν τὸ πρόσφατον παρελθόν, καὶ ἐδέησε νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐπανάστασις διὰ νὰ σώσῃ τὸ ἔθνος ἐκ τῆς διχονοίας, ἐκ τῆς ἀπογνώσεως καὶ ἐκ τῆς ψυχορραγίας.

Αἱ συμφοραὶ διδάσκουσι καὶ μεγαλύνουσι τὰ ἔθνη, ὡς καὶ τὰ ἄτομα. Εἶναι τόσον εὐχάριστος, τόσον ζωτικὴ ἡ ἀνάρρωσις μετὰ τὴν νόσον, ὅσον δυσάρεστος καὶ καταστρεπτικὴ ἡ ἀποθάρρυνσις μετὰ τὴν συμφοράν. Πράξωμεν ὅ,τι ἔπραξεν ἡ Γαλλία μετὰ τὸ 1870, καὶ ἡ Ἰταλία μετὰ τὰς μάχας τῆς Ναβάρας. Ἡ ἀπαγοήτευσις δὲν ἀνορθώνει, ἀλλὰ ναρκώνει, δὲν ἐπουλώνει τὰ τραύματα, ἀλλὰ ἄγει εἰς σηπεδόνα. Θάρρος καὶ ἐργασία. Ἡ ἔλλειψις θάρρους δὲν εἶναί τι μόνον ἀνανδρον, ἀλλὰ καὶ προδοτικόν. Πρέπει νὰ παύσωμεν τὴν μεμψιμοιρίαν, καὶ νὰ ἐργασθῶμεν, διὰ νὰ ἐπιτελέσωμεν ἔργα ἠθικῆς βελτιώσεως, ἐθνικῆς ἀναπλάσεως καὶ πατρικῆς ἐνεργείας. Ἐπιτελέσωμεν μετ' ἐπιμονῆς τὸ ἐπιβαλλόμενον τοῦτο ἔργον. Νοσεῖ ἡ Πολιτεία; Ἐργασθῶμεν μετὰ θάρρους, ὅπως ἀποτρέψωμεν τὰ ἕλκη αὐτῆς. Πίπτει ἡ Κοινωνία; Ἀναλάβωμεν καρτερικῶς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνυψώσεως αὐτῆς. Δὲν εἶναι ὥρα θρήνων καὶ ἀπελπισμῶν, ἀλλὰ καιρὸς ἔργων καὶ ἀγώνων καὶ θάρρους. Ἔχομεν τόσα καὶ τόσα τρωτά. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῶμεν δραστηρίως τῆς διορθώσεως αὐτῶν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, διὰ θλιβερᾶς ἀπαγοητεύσεως, οὔτε δι' ἀπαισιοδοξίας, οὔτε διὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν εὐθυνῶν ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον. Τὸ ἡμέτερον Ἔθνος ἔχει εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἀνάγκην ἐργασίας καρτερικῆς, συντόνου καὶ ἀκοιμήτου.

Εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐθνικῆς ἀνορθώσεως πρέπει νὰ συμβάλωσι πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Καὶ ὁ μικρότερος τῶν λίθων εἶναι μεγάλη εἰσφορά. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος ἂς φιλοτιμηθῶμεν εἰς τὸ ἑξῆς νὰ κοπιάσωμεν πρὸς τὸ Ἔθνος ἓν νέον ἔργον, μίαν νέαν πρόοδον, ἕνα νέον σταθμόν, πρὸς τὴν Ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἑνὸς καὶ ἀδιαιρέτου καὶ ἀθανάτου. Ἂν τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τόσων καὶ τόσων γενναίων μαχητῶν ἐκόπη ἀνωφελῶς, καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐχύθη ματαίως, καὶ τὸ μέγα αὐτῶν ὄνειρον δὲν ἐπληρώθη, ἂς εὐελπίσωμεν καὶ ἂς παρηγορηθῶμεν, ὅτι ὁ εἷς ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς, θὰ τὴν ἀνυψώσῃ εἰς νέαν δόξαν καὶ θὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς νέαν αἴγλην.

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

Κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ἀναγγελία τῶν νικῶν τοῦ Κεμὰλ ἐνεποίησε τοιοῦτον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ Τουρκικὸν στοιχεῖον, ὥστε πρὸς στιγμὴν ἐλησμόνησεν, ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Εὐρωπαίων. Ἀμέσως συνεκροτήθη συλλαλητήριον εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Ἐλευθερίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος 3,000 Χοτζάδες καὶ περὶ τὰς 40 χιλιάδας ψυχῶν. Ἐγένετο δέησις ὑπὸ τῶν ἱερέων, διαρκέσασα ἐπὶ πολὺ μέχρις ἑσπέρας, πρὸ τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν τάφων τῶν φονευθέντων ἐν τῇ Πλατείᾳ ταύτῃ Νεοτούρκων κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν πρὸς παροχὴν Συντάγματος ὑπὸ τοῦ Χαμήτ, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας τὸ πλῆθος παρήλασεν ἐπ' αὐτοκινήτων καὶ ἁμαξῶν, λιθοβολοῦν τοὺς Ἕλληνας, θρυύον τὰς ὑάλους τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, ὑβρίζον καὶ φωνάζον «Γιασασὶν Γαζῆ Κεμάλ, γιασασὶν Κωνσταντίν, γιασασὶν Χατζηαβέστη». Τί ἐγένετο πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρμοστείας δὲν περιγράφεται.

Ἐνῷ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἱ Ἕλληνες ἐπιδεικτικῶς περιεφέροντο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Σταμπούλ, τοῦ Φαναρίου καὶ τοῦ Βοσπόρου, ἤδη κρύπτονται τῇδε κακεῖσε διὰ νὰ μὴ βλέπωσι τὸ φρικτὸν ἐκεῖνο θέαμα τῆς περιφορᾶς τῆς εἰκόνος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντείνου μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Μουσταφᾶ Γαζῆ Πασσᾶ!! Πόση φρίκη! Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὅστις ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὰ Γιάννενα καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν Κρέσναν καὶ τὴν Τζουμαγιάν, μετὰ τὴν πάροδον ὀλιγίστων ἐτῶν νὰ ζητωκραυγάζεται ὑπὸ τῶν Τούρκων!

ΖΗΤΗΜΑΤΑ - ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΝ ΚΟΜΙΖΟΝ ΣΙΤΟΝ

Χθὲς ἑσπέρας ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς ἰστιοφόρον κομίζον τρισχιλίας χιλιάδας ὀκάδας σίτου διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Χανίων.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἀπεφασίσθη ἡ ἐκκένωσις ὅλων τῶν σχολείων, τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν προσφύγων. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μέτρου τούτου θὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ὅτι θὰ ἔχῃ συντελεσθῇ ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐδικῆς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

— Ἀπεφασίσθη ἡ χρησιμοποίησις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Μεγάρου, τῶν ἐκκλησιαστικῶν οἰκημάτων Χρυσοκηπῆς, Ἁγίας Τριάδος, Γωνιᾶς καὶ τῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίου Μαθαίου οἰκιῶν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν 8ην τρέχοντος μηνὸς ἀνευρέθη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ κατεσχέθη εἷς ἡμίονος, ἀνήκων εἰς τὸν Ὀθωμανὸν Σακὴρ Ἀγαζαδέ.

Ὡς τηλεγραφικῶς ἀνεφέρετο ἡ Ὑποδιοικήσις Χωροφυλακῆς Ἀποκορώνου τὴν 9ην τρέχοντος μηνὸς εἰς τὰς ἑξῆς Ἐμπροσνέρου περὶ ὥραν 5 μ. μ. ὁ ἐξ Ἐμπροσνέρου 14ετὴς Βαρδάκης Σπυρίδων, τοῦ Βαρδῆ ἔφερε μάχαιραν ἐπὶ τῆς ὀσφύος του, καὶ ἀνασύρας ταύτην συνεμήλησε τοῦ πατρὸς ἐξ Ἀληκάμπου ἐτραυμάτισε τοῦτον θανασίμως εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν. Ὁ τραυματισθεὶς Βαρδάκης μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐξέπνευσεν, ὁ δὲ δράστης συνελήφθη.

Τὴν 9ην τρέχοντος μηνός, συνελήφθη παρὰ τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς ὁ Παρέσχος Κορανικόλας τοῦ Νικολάου, ἐτῶν 45, πρόσφυξ ἐκ Μ. Ἀσίας, διότι ἀφήρεσεν ἐλαιόκαρπον περὶ τὰς 500 ὀκάδας, εἰς ζημίαν τοῦ Ἀλῆ Μετὴ Καράλη.

Ἐπίσης κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον συνελήφθησαν οἱ Μιχαὴλ Σιάχος Μικρασιάτης, Κυριάκος Πρωτογεράκης καὶ Πολίτης Ραφαήλ, διότι περιήρχοντο τὴν πόλιν ρίπτοντες πυροβολισμοὺς ἐπ' αὐτῶν κατεσχέθη περίτροφον συστήματος Γκάλις. Ὁ ἐξ αὐτῶν Μιχαὴλ Σιάχος κατεζητεῖτο ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, διὰ πλείστα ὅσα ἐγκλήματα κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν.

Χανία 10 Ὀκτωβρίου 1922.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Χανίων)

ΟΙ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατ' αὐτάς, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς προτέρας αὐτῶν θέσεις πάντας τοὺς Ὑπαλλήλους, τοὺς ἀπολυθέντας ὑπὸ τῶν προκατόχων Μεταναστευτικῶν Κυβερνήσεων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορίζεται, ὅτι τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως των μέχρι σήμερον διάστημα ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον συντάξεως, ὅσον καὶ διὰ τὰς προαγωγὰς αὐτῶν.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἀνελήφθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας πολλοὶ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἐπαμεινώνδας Π. Ταζεδάκης, Ἀνθυποπλοίαρχος. Ὁμοίως ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἐφεδρείαν ὁ συμπατριώτης μας κ. Μιλωνάκης, Ὑπίατρος.

ΑΝΑΚΛΗΣΕΙΣ ΑΠΟΤΑΧΘΕΝΤΩΝ

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὰς τάξεις τῆς Χωροφυλακῆς ὁπλίτας αὐτῆς, ἀποβληθέντας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1920 καὶ ἐνταῦθεν, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν νὰ ἀνακαλῇ Ἀνθυπασπιστὰς τῆς Χωροφυλακῆς, ἀπολυθέντας μετὰ τὴν ὡς ἄνω ὁρισθεῖσαν χρονολογίαν, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν συγκροτηθησομένου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Νικολάϊ Γκόγκολ

«Ὁ Καυγᾶς τοῦ Ἰβὰν Ἰβάνοβιτς μὲ τὸν Ἰβὰν Νικηφόροβιτς», μετὰ Κριτικῆς Μελέτης Β. Γ. Βελίνσκι — Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ, ὑπὸ Στέλιου Μ. Χαριτάκη. Ἔκδοσις Γ. Π. Φορτσάκη, Χανία.

Τὸ ὄνομα τοῦ Νικολάϊ Γκόγκολ εἶναι παγκοσμίως γνωστόν. Μὲ δύναμιν σπανίαν, καὶ τόλμην ἀξίαν παντὸς θαυμασμοῦ, ἐκαυτηρίασεν ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς διαφθορᾶς ἐν τῇ Χώρᾳ του, καὶ ἐδίωξε τῶν παντὸς εἴδους βαθμούχων τὴν Ὑπαλληλικὴν Ἱεραρχίαν. Αἱ σάτυραί του, φιλολογικὰ ἀριστουργήματα, προκαλοῦσιν εἰς τὸν ξένον ἀναγνώστην ἀδίαστον γέλωτα καὶ εὐχάριστον εὐθυμίαν, ἐνῷ διὰ τὸν Ρῶσσον ὑπῆρξαν διαρκῆς πηγὴ πικρῶν συναισθημάτων καὶ πενθίμων σκέψεων. Ἡ μετάφρασις τοῦ «Καυγᾶ» ἐφιλοτεχνήθη μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ περιτέχνου ἐπιμελείας ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ Πρωτοτύπου ἀπὸ τὸν κ. Στέλιον Χαριτάκην. Τὴν ἐνάγνωσιν τοῦ βιβλίου συνιστῶμεν ἐκθύμως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αἱ ἀδελφαὶ Παγώνα καὶ Ἄννα Ρ.δ'του, πρόσφυγες, ἐκ Σμύρνης, πρωτοβάθμιοι Δημοδιδασκάλισσαι, εἰδοποιοῦσι τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως Χανίων, ὅτι ἀναλαμβάνουσιν κατ' οἶκον παραδόσεις, ἀρρένων καὶ θηλέων.

(Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς).

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν γενομένην τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1922 σύσκεψιν τῶν ἐφέδρων Χωροφυλακῆς, παντὸς βαθμοῦ, ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ δεκαμελής, ἐξ ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐπιφορτισθεῖσα, ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ, τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων, πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ Συνδέσμου, καὶ τὴν ἐνέργειαν τακτικῶν ἀρχαιρεσιῶν, πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου κατὰ τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1922, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Χανίων.

Κατόπιν τούτου προσκαλοῦμεν πάντας, ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἄνω χρονολογίαν εἰς τὸ ρηθὲν Κέντρον ἐπὶ τούτῳ.

Ἐπίσης προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι ἔφεδροι παντὸς βαθμοῦ, νὰ φροντίσωσι διὰ τὴν ἐγγραφήν των, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν κ. Σπυρίδωνα Σαριδάκην, ἔμπορον παρὰ τὴν Τριμάρτυρην, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἐπιστολῆς συναποστέλλοντες δραχμὰς πέντε (5) δι' ἐγγραφὴν καὶ πληρωμὴν μιᾶς τρεμηνιαίας συνδρομῆς.

Ὅσαν ἀφορᾷ τοὺς ἐφέδρους τῶν Νομῶν Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ Λασιθίου οὗτοι θέλουσι συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21ου τοῦ Παλαι-